

Prijedlog klanjanja tijekom sinodskog hoda

»I još ne razumijete?«
(Mk 8, 21)

Klanjanje započinje pjesmom Svet, svet, svet ili kojom drugom prikladnom pjesmom.

I. LECTIO – Čitanje: Mk 8, 14 – 21 („Kvasac farizejski“)

Učenici zaboraviše ponijeti kruha; imali su samo jedan kruh sa sobom na lađi. Nato ih Isus opomenu: „Pazite, čuvajte se kvasca farizejskog i kvasca Herodova!“ Oni, zamišljeni, među sobom govorahu: „Kruha nemamo.“ Zamijetio to Isus pa im reče: „Zašto ste zamišljeni što kruha nemate? Zar još ne shvaćate i ne razumijete? Zar vam je srce stvrđnuto? *Oči imate, a ne vidite; uši imate, a ne čujete?* Zar se ne sjećate? Kad sam ono razlomio pet kruhova na pet tisuća, koliko punih košara ulomaka odnijeste?“ Kažu mu: „Dvanaest.“ „A kada razlomih sedam na četiri tisuće, koliko punih košara ulomaka odnijeste?“ Odgovore: „Sedam.“ A on će njima: „I još ne razumijete?“

ŠUTNJA – zatim pjesma: **Tvoj Duh me ovija kao plašt** (*Plava pjesmarica*, br. 180)

II. MEDITATIO - Razmatranje

A) Na putu napretka potrebni su ispravci. Iz školskog odgojnog sustava poznato nam je kako se neprimjereno ponašanje određenih učenika ocjenjuje opomenom. Najprije je to usmena opomena, potom pismena, a na kraju opomena pred isključenje – isključenje iz školske zajednice, u kojoj učenik inače može napredovati ljudski, psihički i intelektualno. Opomena želi podsjetiti učenika da postoje stariji (oni kojima je zbog njihove stručnosti i ljudske zrelosti povjereno da prate i potiču) njegov napredak, rast i razvitak. Opomena želi podsjetiti učenika da postoje i oni (njegovi sudrugovi) na koje njegovo ponašanje može loše utjecati. Također se želi podsjetiti učenika da svojim ponašanjem silazi s puta napretka, da se ne kreće u pravom smjeru odnosno da gubi vrijeme i svoju budućnost gradi na lošim temeljima. Konačno, opomena je tu da se učenik trgne, probudi, pa i uplaši, da se navrijeme vrati na put napretka i nastavi rasti kako ne bi bio i ostao klica zakukuljena u tami hladne i vlažne zemlje...

Iz pročitano­g evanđeoskog odlomka jasno vidimo kako Isus opominje svoje učeni­ke! Isus je ozbiljan. Slobodno možemo reći da se boji za svoje učeni­ke. Nije zadovoljan. Čak postaje nestrpljiv, jer u nastavku razgovora vidi da se kli­ca svega što on čini i govori u njegovim učenicima još nije probila kroz tamnu, hladnu i vlažnu zemlju njihove zakukuljenosti. Oni se jednostavno – ne daju. Učeni­ci se ne daju van! „Kruha nemamo“, i to je sve što imaju reći...

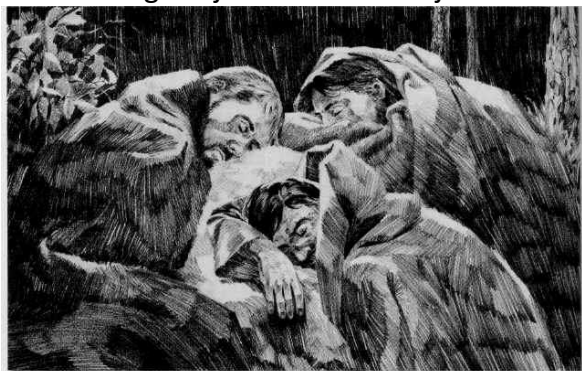
ŠUTNJA – zatim pjesma: **Ja želim bit kao Ti** (*Plava pjesmarica*, br. 73)

B) Kako se osjećamo kada zaslužimo i dobijemo opomenu? Možemo se pobuniti da smo ostali neshvaćeni. Možemo se posramiti što smo učinili krivi korak. Možemo se zapitati što ta opomena uopće znači. A možemo ostati i zamišljeni – utonuti u svoj svijet. Učeni­ci su na lađi utonuli u svoje brige oko kruha. Sasvim promašeno! Isus im svraća pozornost da se u pripremi kruha čuvaju „kvasca farizejskog i herodovskog“, a oni već žele gotovi kruh! „Kruha nemamo!“

Koliko puta u svojim životima zavapimo: „Kruha nemamo!“ – nemamo vjernika, nemamo vjernih roditelja, nemamo dobrih mladih, nemamo poslušne djece, nemamo duhovnih zvanja, nemamo snage: nemamo, nemamo, nemamo! A Isus im svraća pozornost na same početke priprave kruha: uzimanje kvasca. Jest, nemamo kruha, jer smo uzeli krivi kvasac. Nemamo kruha, jer smo posegnuli za kvascem farizejske skeptičnosti, „što cijelo tijesto ukvasa“. Nemamo kruha, jer smo posegnuli za kvascem herodovske mlakosti, „što cijelo tijesto ukvasa“. Nemamo kruha, jer smo krivo započeli! Nemamo plodova, jer se opna zrna nije smekšala da probije kli­ca...

ŠUTNJA – zatim pjesma: **Kruše života** (*Plava pjesmarica*, br. 91)

C) Isusova opomena u nastavku razgovora na lađi postaje nemilosrdna. „*Oči imate, a ne vidite.*“ Zar ne vidite da oko vas ima i drugih koji traže drugačiju hranu? „*Uši imate, a ne čujete.*“ Zar ne čujete da oko vas ima i drugih koji vam žele reći nešto drugačije? „Zar se ne sjećate?“ Zar se ne sjećate da se jedino lomljenjem onog što imamo i što jesmo zadobiva nešto novo, bogatije i izobilnije? Kako u tom jednom kruhu koji imate ne vidite (na) tisuće kruščića, samo ako ga se usudite prelomiti i dati? Kako u tom jednom kruhu koji imate ne čujete glas: „I to nam je dovoljno, samo nam ga dajte!“ Kako u tom jednom kruhu ne razabirete da vam je darovan da ga predate?

„Zar vam je srce stvrdnuto?“ Zar vam je srce neopušteno jer ste zgrčeni tolikim brigama? Zar vam je srce umorno jer ste započinjali toliko puta? Zar vam je srce kameno jer vam je kamenom uzvratio umjesto kruhom? Da, Gospodine, to je naša dijagnoza! Da, Gospodine, ne da nam se! „I još ne razumijete?“ Da, Gospodine, ne razumijemo!

ŠUTNJA – zatim pjesma: **Ostani tu** (*Plava pjesmarica*, br. 133)

III. ORATIO - Molitva

Gospodine, večeras nas opominješ. Opominješ nas preko tolikih znakova, ljudi i situacija. Preko svega toga poručuješ nam: „Možeš više! Možeš jače! Možeš bolje!“ Ovim nas Sinodskim hodom, Gospodine, želiš opomenuti da se trgnemo, da se probudimo, čak i uplašimo, videći koliko smo spori na tvoje svakodnevne pouke koje poput tihog lahora prolaze pokraj naših ušiju. (Večeras) smo ovdje pred tobom jer želimo da poraste naša sigurnost da sve što je do danas pokrenuto i što se još pokreće – dolazi od tebe. (Večeras) smo ovdje pred tobom da se podsjetimo da sve ono što ti poduzimaš u svijetu i Crkvi, poduzimaš zato da nas oduzmeš nama samima i dadneš nas drugima. (Večeras) smo ovdje pred tobom ne očekujući glasne i precizne naredbe vrhovnog zapovjednika, nego upijajući pogled Učitelja zabrinutog za naš napredak na putu ljubavi, koji svom učeniku ne želi dati „opomenu pred isključenje“. Večeras smo ovdje da svakome od nas poručiš: „Otvori se!“ – kako bi naš jedini kruh bio dostatan za tolike...

TIŠINA – zatim pjesma: **Gospodine, pomози nam** (*Plava pjesmarica*, br. 49)

IV. PETITIO – Molbenica

1. Dobri naš Oče, zahvaljujemo Ti što je naš papa Franjo toliko otvoren i neumoran na kormilu lađe tvoga Sina: papi i cijeloj Crkvi pomози da ostanemo vjerni Tebi i poslanju koje smo od Tebe primili.

(Nakon svakog zaziva može se ponavljati pjesma iz Plave pjesmarice po izboru: Abba, Oče [br. 1]; Dođi, Duše Sveti [br. 36]; Gospodine, pomози nam [br. 49]; Kyrie [1] [br. 92]; Pošalji Duha svojega [br. 141])

2. Dobri naš Oče, pošalji Duha Sina svojega našim biskupima, svećenicima, đakonima, redovnicima i redovnicama: da se ne boje oslušivati i povezati se s tvojim najmanjima.

3. Dobri naš Oče, ražari svoju milost i osvježi poziv kojim si mnogu našu braću i sestre postavio kao učitelje i uzore vjere u školama, udrugama i radnim mjestima.

4. Dobri naš Oče, daj da ljubav tvoga Sina obavije i zahvati sve naše obitelji: da se vrate zajedničkoj molitvi i nedjeljnom boravljenju u tvome Domu.

5. Dobri naš Oče, zahvaljujemo ti što nam povjeravaš mnogu djecu i mlade: ne dopusti da zaboravimo koliko je naša upornost u odgoju važna za njihovu budućnost.

6. Dobri naš Oče, otvori nam oči, proširi vidike i omekšaj srce kako bismo u onima koje svijet odbacuje naišli na sliku tvoga Sina.

7. Dobri naš Oče, ukloni svaku našu skeptičnost i mlakost kako bismo ovaj sinodski, zajednički hod započeli oduševljeno, nastavili hrabro i završili dosljedno.

8. Dobri naš Oče, ne daj da se umorimo moliti tvoga Duha da razbudi svoje darove koje je u nas posijao svojim milosnim zahvatom na krštenju i potvrdi.

9. Dobri naš Oče, pokaži nam koliko je naša vjera u te besmrtna, koliko naša nada u tvom Sinu usidrena i koliko naša ljubav u tvom Duhu nepresušna.

10. Dobri naš Oče, neka nas na našem sinodskom putu i zajedničkom hodu ne prestanu pratiti ohrabrujući pogledi naše nebeske Majke te naše proslavljene i pokojne braće i sestara.

Klanjanje se nastavlja uobičajenim redoslijedom. Zapjeva se Divnoj dakle, izrekne se molitva, potom slijedi blagoslov s Presvetim. Pjevaju se Pohvale Imenu Božjemu i Presveti Oltarski Sakrament se pohrani u svetohranište.

V. ACTIO – djelovanje, poslanje

